

عنوان مقاله:

ارزیابی حس مکان در مسکن مهر، در جهت طراحی مجتمع مسکونی مطلوب

محل انتشار:

دومین کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

منوچهر شیرزادی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی همدان ایران

محمد مهدی سروش - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی همدان ایران

خلاصه مقاله:

حس مکان به معنای ادراک ذهنی مردم از محیط و احساسات کم و بیش آگاهانه آن ها از محیط خود است که شخص را در ارتباطی درونی با محیط قرار می دهد، به طوری که فهم و احساس فرد با زمینه محیط پیونده خورده و یکپارچه می شود. این حس عاملی است که موجب تبدیل یک فضا به مکانی با خصوصیات حسی و رفتاری ویژه برای افراد خاص می گردد. محیط از جنبه های کالبدی و اجتماعی به صورت توأمان ساخته شده است. انسان ها مکان های اطراف خود را خلق می کنند و مکان مستقل از انسان معنا ندارد. رابطه بین انسان و مکان رابطه ای سوداگانه است. افراد چیزهای مثبت و منفی را از محیط گرفته و یا به آن پس می دهند. این بده و بستان بر محیط و انسان تاثیرگذار است. حس مکان علاوه بر این که موجب احساس راحتی از یک محیط می شود، از مفاهیم فرهنگی مورد نظر مردم، روابط اجتماعی و فرهنگی جامعه در یک مکان مشخص حمایت کرده و باعث یادآوری تجارب گذشته و دست یابی به هویت برای افراد می شود. با توجه به اهمیت این حس در ارتقاء کیفیت فضای زندگی طراحی شده مسکن مهر، این مقاله به ارزیابی مفهوم حس مکان در مسکن مهر پرداخته و تاثیر عوامل کالبدی و عوامل شناختی استفاده کنندگان بر احساس افراد نسبت به فضا را بررسی می کند.

کلمات کلیدی:

حس مکان، تعلق به مکان، عوامل حس مکان، مسکن مهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021458>

